

[Ingerlise Koefoed]

var så venlige og interesserede i at tiltræde vores forslag, og jeg vil takke de andre partier, fordi de efter nogen tøven også tilslutter sig forslaget. Det tror jeg at der er mange børn og forældre der vil få stor glæde af.

Glistrup (FP):

Ved behandlingen af ændringsforslaget under den foregående sag på dagsordenen var kulturministeren så overmåde venlig at vise mig den samme specialservice som »Den lille pige med svovlstikkerne«, der stod derude i kulden og trykkede sin næse mod de oplyste glasruder ind til det af guld og diamanter prydede Kulturudvalg, og fortælle mig, hvordan millionerne flød dér. Desværre var svaret ved den lejlighed, at der skulle flyde endnu flere skatteyderblodpenge ind over kulturen i det foregående forslag.

Men nu håber jeg, at ministeren kan give mig en tilsvarende hjælp med hensyn til ændringsforslaget til det foreliggende forslag. Jeg har en forventning om, at det vil gå den modsatte vej, sådan at skatteydernes pine trods alt bliver en lille smule lempet.

Derfor vil jeg bede kulturministeren om at meddele mig, hvor meget de årlige statsudgifter i de kommende år, hvis det ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 184, som vi nu behandler, bliver vedtaget, forventes at falde med regnet i menneskepenge, altså i millioner kroner. Hvor meget vil skatteyderne kunne spare ved, at ændringsforslaget bliver vedtaget i stedet for det oprindelige lovforslag, på de pågældende områder?

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til fru Ingerlise Koefoed for de pæne ord til CD og sige, at dem hilser jeg selvfølgelig med glæde, men vi støttede faktisk ikke lovforslaget – nu skal jeg gøre fru Ingerlise Koefoed lidt ked af det – for at være venlige. Vi gjorde det også for at være venlige, men specielt fordi vi faktisk var enige i lovforslaget.

Jeg vil gerne understrege, at vi synes, at det er et ganske væsentligt forslag. Derfor er det også en stor glæde at se, at regeringspartierne nu har besluttet sig til at støtte forslaget.

Jeg har lige for en god ordens skyld checket, hvad det egentlig var, regeringspartierne sagde under førstebehandlingen – ikke for at drille,

men bare lige for at være sikker på, at jeg skulle sige tak. Det skal jeg, for regeringsordførerne gik en efter en op og fortalte, at det var alle sammen gode intentioner, men det var umuligt at gennemføre. Derfor synes vi da, det er godt, at kulturministeren vil være med til at gennemføre det alligevel.

Jeg kunne forstå på hr. Gistrups ordførelse, at der ikke var helt den samme argumentation fremme, som der har været ved det sidste par lovforslag, men det kunne måske skyldes, at det sikkert tjener sig hjem på andre områder. Jeg er helt sikker på, at man ud fra et familiepolitisk synspunkt, men selvfølgelig også ud fra et retspolitisk synspunkt tjener pengene mange, mange gange hjem, når man sørger for, at der er nogle fritidsaktiviteter af denne kategori for vores børn og unge. Jeg tænker slet ikke på, hvad det giver sådan rent mentalt, at man gør noget, der er godt, og noget, man er glad for, og noget, man kan være sammen om, men også det, at man har en valgmulighed med hensyn til en fritidsaktivitet, der er så positiv, som musikken er. Det er jeg sikker på afholder fra mange ulykker rundt omkring i Danmark.

Det er med stor glæde, vi her ved afslutningen af folketingsåret kan være med til at sende det signal ud til nogle mennesker, der er utrolig engageret og utrolig optaget af dette arbejde, og som har gjort et ganske godt arbejde i forbindelse med opbygningen af musikskolerne, at de nu får en håndsrekning herfra og bliver hjulpet til fortsat at give vores børn og unge en rigtig indholdsrig fritid.

Så vi kan selvfølgelig støtte ændringsforslaget, men så sandelig specielt lovforslaget, og jeg vil godt takke S og SF for, at de kom med forslaget, så vi fik mulighed for det.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Ganske som det gælder forslagsstillerne, kan også regeringen og regeringspartierne glæde sig over, at der bag dette lovforslag nu står syv partier.

Det er ganske rigtigt, som hr. Duetoft netop har mindet om, at regeringen og regeringspartierne var forbeholdne ved førstebehandlingen. Det hang i meget høj grad sammen med, at der ikke var anvist nogen anvendelig finansieringsform. Det fremgik i hvert fald ikke af førstebehandlingen. Derfor var der god grund til for regeringen, der jo sidder lidt tættere på pengekasen, at være forbeholden.